

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Ndc/2/2021
Identifikačné číslo spisu:	8117224356
Dátum vydania rozhodnutia:	24.02.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Brňák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:8117224356.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú S. K., narodenú XX. júna XXXX, bytom u matky, zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, so sídlom v Prešove, Slovenská 87, dieťa rodičov: matky Q.. J. K., bytom V., S. 1, zastúpenej JUDr. Alojzom Naništom, advokátom so sídlom v Prešove, Sládkovičova 8, a otca H. X. K., bytom S., Q. XX, za účasti komisára pre deti, Úrad komisára pre deti, so sídlom v Bratislave, Odborárske námestie 3, o zmenu rozhodnutia o úprave styku s maloletou, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 27P/315/2017, o návrhu otca na prikázanie veci Okresnému súdu Košice I, takto

rozhodol:

Návrhu na prikázanie veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 27P/315/2017 Okresnému súdu Košice I z dôvodu vhodnosti **n e v y h o v u j e**.

Odôvodnenie

1. V právnej veci starostlivosti súdu o maloletú Katarínu Novákovú, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 27P/315/2017, podal otec maloletej návrh na prikázanie veci Okresnému súdu Košice I z dôvodu vhodnosti. Návrh odôvodnil skutočnosťou, že matka maloletej „je stále zamestnaná v čoraz vyššej administratívnej funkcii na tom istom súde, ktorý má predmetné spory a spor rozhodovať a mal ich už dávno a len objektívne rozhodnúť a kedy v medzičase je už každému zrejmé, že ako zamestnankyňa toho istého súdu sa protistrana stýkala a stýka za tie už uplynulé roky trvania tohto sporu/týchto sporov nielen so sudcami a sudkyňami tu vyššie označeného prešovského súdu a ich asistentkami, vyššími súdnymi úradníkmi a ďalšími rôznymi asistentmi ... takže jej ovplyvňovanie prešovských súdov bolo a je viac než logické, viac než preukázateľné a každému aj viac už než zrejmé“. Ďalej uviedol, že Okresný súd Prešov, konajúci vždy len prostredníctvom žien - sudkýň a kolegýň matky maloletej, porušovaním platných právnych predpisov elementárne a zásadne porušuje práva dieťaťa i jeho ako otca a koná s ním absolútne nezákonne a predpojat.

2. K podanému návrhu na prikázanie veci z dôvodu vhodnosti sa vyjadrila matka maloletej, ktorá s navrhovaným prikázaním veci nesúhlasila. Má za to, že uvedený návrh je nedôvodný a nevhodný.

Poukázala na skutočnosť, že predmetné konanie sa na Okresnom súde Prešov vedie už tri roky, pričom nadväzuje na ďalšie konania, ktoré sa viedli na tomto súde. Bydlisko maloletej sa nezmenilo. Vo veci bolo vykonané dokazovanie a je dôvodné očakávať meritórne rozhodnutie vo veci. Ak by bola vec prikázaná inému súdu, konanie by sa nedôvodne predĺžilo a zvýšilo by náklady matky spojené s cestovaním na iný súd. Otec neuviedol žiadne dôvody výnimočného charakteru odôvodňujúce výnimku z práva na zákonného sudcu. Neuviedol zmenu okolností, podľa ktorých sa posudzuje miestna príslušnosť súdu a ktoré by odôvodňovali prenesenie príslušnosti na iný súd v záujme maloletého dieťaťa.

3. Kolízny opatrovník považuje návrh otca maloletej na príkazanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti za neopodstatnený. Má za to, že Okresný súd Prešov vo všetkých veciach týkajúcich sa maloletej doposiaľ rozhodoval na základe vykonaného dokazovania v jej najlepšom záujme, preto nevidí dôvod na zmenu miestne príslušného okresného súdu. Rozhodnutie o príkazaní veci Okresnému súdu Košice I ponechal na zváženie Okresnému súdu Prešov.

4. Podľa § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

5. Podľa § 39 ods. 2, 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštancie aj z dôvodu vhodnosti. O príkazaní sporu rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu (Okresnému súdu Prešov) a súdu, ktorému s a má vec prikázať (Okresnému súdu Košice I). V tomto prípade je najbližšie spoločne nadriadeným súdom Najvyšší súd Slovenskej republiky.

6. Príkazanie (delegácia) z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z ústavne zaručenej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), ako aj výnimku zo zákonom definovaných kritérií miestnej príslušnosti súdu. Účelom inštitútu delegácie z dôvodu vhodnosti je predovšetkým zabezpečenie hospodárnosti konania alebo jeho zrýchlenie. Dôvody delegácie môžu mať v praxi rozmanitú povahu, najmä však osobnú, zdravotnú, sociálnu či finančnú. Vzhľadom na charakter delegácie ako výnimky zo zásady, že vec prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií, musí mať aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter.

7. S poukazom na uvedené prichádza aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 CSP do úvahy len vtedy, ak sú pre to dané dôležité dôvody. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie preto zahŕňa posúdenie pomerov oboch strán sporu, pričom na pomery strany, ktorá delegáciu navrhuje, možno prihliadnuť, len ak ich zohľadnenie nebude mať negatívny dopad na ostatné strany sporu. Pri tom všetkom treba mať na zreteli výnimočnosť inštitútu delegácie sporu.

8. V danom prípade otec maloletej odôvodňuje vhodnosť ním navrhovanej delegácie veci skutočnosťou, že matka maloletej je zamestnankyňou Okresného súdu Prešov, z čoho vyvodzuje, že ovplyvňuje sudcov ako aj iných zamestnancov tohto súdu, v dôsledku čoho doposiaľ nebolo vyhovené ani jednému ním podanému návrhu. Porušovaním platných právnych predpisov Okresný súd Prešov zásadne porušuje práva dieťaťa ako aj jeho ako otca.

9. Uvedené dôvody nevykazujú charakter takej výnimočnosti, aby bolo možné návrhu otca vyhovieť. Okolnosť, že matka maloletej je zamestnankyňou Okresného súdu Prešov (v zmysle platného Rozvrhu práce Okresného súdu Prešov na rok 2021 asistentkou senátu, pozn.) nie je dôležitým dôvodom odôvodňujúcim aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 2 CSP. Tento právny inštitút neslúži na nahrádzanie námietky zaujatosti, ako sa otec maloletej mylne domnieva. Navyiac, navrhované príkazanie veci sa nejaví byť výhodné ani pre matku maloletej, ktorá s ním nesúhlasila; kolízny opatrovník považuje návrh otca maloletej na príkazanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti rovnako za neopodstatnený.

10. Vzhľadom k uvedenému aj k doposiaľ vykonanému dokazovaniu vo veci dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že nemožno predpokladať, že miestne nepríslušný súd zabezpečí

hospodárnejšie, rýchlejšie a po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie prejednanie veci. V danom prípade nie sú teda splnené podmienky pre prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 CSP, a preto návrhu nevyhovel.

11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.